

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 27 november 2018 met nummer RvVb-A-1819-0347
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0613-A

Verzoekende partij	de heer Piet Hein WELY vertegenwoordigd door advocaat Luc BEERDEN, met woonplaatskeuze op het kantoor te 3512 Hasselt, Hertoginnenhofstraat 15.
Verwerende partij	het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ARENDONK

I. BESTREDEN BESLISSING

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 28 april 2017, geregulariseerd met een aangetekende brief van 29 mei 2017, de vernietiging van de beslissing van verwerende partij van 30 maart 2017.

Verwerende partij heeft de aanvraag van verzoekende partij tot opname van een weekendverblijf van 100 m² in het vergunningenregister als 'vergund geacht' geweigerd.

De bestreden registratiebeslissing heeft betrekking op een goed gelegen te 2370 Arendonk, Rode Del 117, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 705L3, 705M3 en 705Z3.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.
Verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

2.
De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 19 juni 2018.

Advocaat Luc BEERDEN voert het woord voor verzoekende partij. De heer Tom VERMEIREN en de heer Dirk HEYLEN voeren het woord voor verwerende partij.

3.
Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Verzoekende partij dient op 16 april 2004 (datum van het ontvangstbewijs), via de vzw nationaal comité weekendverblijven, bij verwerende partij een aanvraag in tot opname van haar weekendverblijf van 100 m² als 'vergund geacht' in het vergunningenregister.

2.

De percelen liggen volgens het gewestplan 'Turnhout', vastgesteld bij koninklijk besluit van 30 september 1977, dat werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 22 oktober 1977 en in werking trad op 6 november 1977, in natuurgebied.

3.

Op 30 maart 2017 weigert verwerende partij een registratiebeslissing aan verzoekende partij:

" ...

Gelet op het verzoek tot opname in het vergunningenregister van 16 april 2004 ...

Overwegende dat het verzoek een gedeeltelijke kopie van de notariële akte van verkoop bevat van 16 december 1976 van het eigendom 1e afdeling, sectie B, nr. 705/N/3/deel van Vugts P. en Verschooren M. aan Van Wely P. en Huijbregts J.; dat het goed in de akte wordt beschreven als twee weekendverblijven op en met grond;

Overwegende dat het verzoek een niet gedateerd opmetingsplan bevat van landmeter Haagen A. waarop het eigendom wordt beschreven met een oppervlakte van 762 m²;

Overwegende dat het verzoek niet gedateerde foto bevat van een weekendverblijf;

...

Overwegende dat de ingebrachte bewijsmiddelen niet aantonen dat het weekendverblijf van 100m² werd geplaatst voor 22 april 1962;

...

Overwegende dat het verzoek onvoldoende gegevens bevat; dat derhalve niet werd aangetoond dat het weekendverblijf van 100m² werd gebouwd in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan;

Overwegende dat onvoldoende werd aangetoond dat de huidige toestand van het weekendverblijf hetzelfde weekendverblijf betreft dan datgene dat voor de eerste inwerkingtreding van het gewestplan zou in gebruik genomen zijn;

Overwegende dat voor constructies, gebouwd in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan, het vergund karakter door de overheid kan worden tegengesproken middels een proces-verbaal of niet anoniem bezwaarschrift, opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie;

Overwegende dat in 1974 een proces-verbaal van bouwvoertreding met nr. 1974/40 werd opgesteld lastens Van Wely P. voor het bouwen en instandhouden van een dubbel zomerhuis uit cellenbetonblokken (10m x 7m x ca. 3m), bekleed met witte sierbezetting en afgedekt met een plat dak op het eigendom gelegen te Arendonk, Rode Del 410A (sic), kadastraal gekend als 1e afdeling, sectie B, nrs. 705L3, 705M3, 705Z3; dat omtrent dit bouw misdrijf een vordering tot herstel in de vorige staat werd uitgesproken door de stedenbouwkundig inspecteur op 17 september 1979 en de gemeente op 20 september 1979; dat derhalve het vergund karakter van de constructie is tegengesproken middels een proces-verbaal in toepassing van art. 5.1.3. §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;

*Gelet op artikel 4.2.14. §4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dat stelt dat artikel 4.2.14. betreffende het vermoeden van vergunning nimmer voor gevolg heeft dat teruggekomen wordt op in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissingen die het vergund karakter van een constructie tegenspreken;
...”*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

Standpunt van de partijen

1.

Verwerende partij betwist in het kader van de ontvankelijkheid van het verzoek tot vernietiging de regelmatigheid van de regularisatie van het initiële verzoekschrift:

“ ...

Met een aangetekende brief van 28 april 2017 diende de heer P.H. Van Wely een beroep in

...

Deze brief lijkt door de heer P.H. Van Wely bedoeld als verzoekschrift tot vernietiging ...

Het verzoekschrift bestaat uit 1 A4 waarin melding gemaakt wordt van de bestreden beslissing, summier 3 punten van (inhoudelijke) kritiek op deze beslissing worden gegeven en tot slot de mededeling dat het beroep verder zal worden uitgewerkt door een advocaat. ...

Het verzoekschrift werd op 15 mei 2017 geregistreerd bij Uw Raad en met een brief d.d. 26 mei 2017 werd een verzoek tot regularisatie gedaan betreffende twee punten: 1) verplichte woonstkeuze in België, 2) inventaris overtuigingsstukken.

Aan dit verzoek tot regularisatie werd door verzoekende partij gevolg gegeven met een ‘Verdere regularisatie van een verzoekschrift tot vernietiging’ (hierna ‘Verdere regularisatie’ genoemd), gedateerd op 29 mei 2017, door Uw Raad ontvangen op 31 mei 2017.

Met de ‘Verdere regularisatie’ is verzoekende partij echter verder gegaan dan wat gevraagd werd door de griffier in het verzoek tot regularisatie, alsook dan wat decretaal wordt toegelaten inzake een verzoek tot regularisatie. Naast de opgave van een woonplaatskeuze in België en het toevoegen van een inventaris van overtuigingsstukken – de zaken die werden gevraagd in het kader van het verzoek tot regularisatie – werden ook een verdere toelichting bij het rechtens vereiste belang in hoofde van de verzoeker en een verdere toelichting bij de aangevoerde middelen uiteengezet.

Artikel 17, §2, 3e lid van het Procedurebesluit stelt de verzoekende partij in staat om de vormvereisten zoals vermeld in artikel 17, §2, 1e lid te regulariseren binnen een termijn van 8 dagen na de betekening van het verzoek tot regularisatie. De ‘Verdere regularisatie’ lijkt op het eerste zicht tijdig. Echter gaat de ‘Verdere regularisatie’ veel verder dan wat decretaal is toegelaten. Zo voorziet het Procedurebesluit niét in de mogelijkheid tot regularisatie van het aantonen van een belang en het uiteenzetten van de middelen.

Met de onderdelen ‘Verdere toelichting bij het rechtens vereiste belang in hoofde van de verzoeker’ en ‘Verdere toelichting bij de aangevoerde middelen’ in de ‘Verdere regularisatie’ kan bijgevolg dan ook geen rekening worden gehouden. De ‘Verdere regularisatie’ dient als onontvankelijk beschouwd te worden voor deze onderdelen.

... Met de latere toevoegingen hieromtrent in de 'Verdere regularisatie' kan geen rekening gehouden worden omdat artikel 17, §2, 3e lid van het Procedurebesluit geen regularisatie van deze aspecten toelaat.

... de 'Verdere regularisatie' niet kan dienen als vervanging van het initiële verzoekschrift dat geacht wordt onontvankelijk te zijn wegens het niet omschrijven van het belang van verzoekende partij en het niet uiteenzetten van de middelen.

Volledig in dezelfde lijn oordeelde Uw Raad ... dat de regularisatie van een verzoekschrift enkel betrekking kan hebben op het corrigeren of aanvullen van het betreffende regulariseerbare vormgebrek en dat dit niet tot doel kan hebben aan de verzoekende partij toe te laten bijkomende argumenten te ontwikkelen of het initieel verzoekschrift aan te vullen of toe te lichten ...

Te vergeefs zal verzoekende partij aanvoeren dat de 'Verdere regularisatie' beschouwd moet worden als een nieuw ontvankelijk verzoekschrift. Hoewel dit document mogelijk voldoet aan alle vormvoorwaarden van een verzoekschrift tot vernietiging, kan dit niet als ontvankelijk worden beschouwd omdat het niet tijdig werd ingediend.

...

2.

Verzoekende partij betwist de onregelmatigheid van de regularisatie van het initiële verzoekschrift als volgt:

...

Vervolgens is verzoeker door de griffie uitgenodigd over te gaan tot regularisatie van zijn verzoekschrift tot nietigverklaring binnen een termijn van acht dagen.

De raadsman van verzoeker heeft vervolgens een verzoekschrift, getiteld "verdere regularisatie van een verzoekschrift tot nietigverklaring", ingediend binnen de termijn van acht dagen zoals vermeld in de betekening van het verzoek tot regularisatie.

De tijdigheid van de indiening van de regularisatie wordt door verweerster niet betwist. Ook de ontvankelijkheid ervan wordt niet betwist.

Wel stelt verweerster dat de regularisatie verder gaat dan wat decretaal toegelaten zou zijn.

De "Verdere regularisatie" verduidelijkt het belang van verzoeker verder, geeft een feitelijke uiteenzetting en werkt de middelen verder uit.

...

Verweerster geeft niet aan waarom het tijdig ingediende verzoek tot regularisatie, waarvan de ontvankelijkheid ipso facto niet wordt betwist, onontvankelijk zou zijn voor bepaalde onderdelen, met name dan de verdere toelichting van het belang en de uitwerking van de middelen tot nietigverklaring.

Daarvoor bestaat geen decretale grondslag.

...

In ondergeschikte orde voert verzoeker aan dat de "verdere regularisatie van een verzoekschrift tot nietigverklaring" zelf als een verzoekschrift tot nietigverklaring dient beschouwd te worden en voldoet aan alle ontvankelijkheidsvoorwaarden.

Verweerster betwist niet dat de akte dd. 29 mei 2017 voldoet aan de vormvoorwaarden voor een verzoekschrift tot nietigverklaring.

Verweerster stelt echter, doch ten onrechte, dat de akte dd. 29 mei 2017 buiten de initiële beroepstermijn zou zijn ingediend.

Net zoals het eerste verzoekschrift dat door verzoeker persoonlijk werd ingediend is ook het tweede verzoekschrift dat door zijn raadsman werd ingediend binnen de oorspronkelijke beroepstermijn ingediend.

...

Het verzoek getiteld “verdere regularisatie van een verzoekschrift tot nietigverklaring” werd derhalve binnen de beroepstermijn ingediend én voldoet aan de vormvoorwaarden.

Het kan op zichzelf als een zelfstandig verzoekschrift tot nietigverklaring wordt beschouwd.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Verwerende partij stelt (in het kader van haar exceptie dat het verzoek tot vernietiging onontvankelijk is) dat de regularisatie van het initiële verzoekschrift ten onrechte niet louter betrekking heeft op het rechtzetten van de door de griffie aangeduide regulariseerbare vormgebreken, gezien daarin een nieuwe bijkomende argumentatie wordt ontwikkeld wat betreft het belang van verzoekende partij en wat betreft de uiteenzetting van de middelen. Zij meent dat er met deze nieuwe argumentatie geen rekening mag worden gehouden.

2.

Artikel 17 DBRC-decreet luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast voor de vormvereisten en ontvankelijkheid van de verzoekschriften en voor de rechtspleging voor de Vlaamse bestuursrechtscolleges, waaronder de regels betreffende:

1° de stukken die bij het verzoekschrift moeten worden gevoegd;

2° de registratie van het verzoekschrift en de voorwaarden waaronder het verzoekschrift kan worden geregulariseerd;

...”

Artikel 15 Procedurebesluit luidt (in de toepasselijke versie) als volgt:

“Het verzoekschrift bevat, minstens de volgende gegevens:

1° de naam, de hoedanigheid, de woonplaats of de zetel van de verzoeker, de gekozen woonplaats in België, en in voorkomend geval een telefoonnummer en een e-mailadres;

2° in voorkomend geval, de naam en het adres van de verweerder;

3° het voorwerp van het beroep of bezwaar;

4° een uiteenzetting van de feiten en de ingeroepen middelen;

5° een inventaris van de overtuigingsstukken.”

Artikel 17, §2 Procedurebesluit luidt (in de toepasselijke versie) als volgt:

“§2. De griffier schrijft het verzoekschrift niet op het definitieve register in als: ...

3° het verzoekschrift geen woonplaatskeuze in België bevat overeenkomstig artikel 7, §1;

...

7° er geen inventaris bij het verzoekschrift gevoegd is van de overtuigingsstukken die allemaal overeenkomstig die inventaris genummerd zijn.

...

Behalve in geval van verkiezings- of mandaatgeschillen, stelt de griffier, in voorkomend geval, de verzoeker in staat om de vormvereisten, vermeld in het eerste lid, te regulariseren binnen een vervaltermijn van acht dagen die ingaat op de dag na de betekening van het verzoek tot regularisatie.

De verzoeker die zijn verzoekschrift tijdig regulariseert, wordt geacht het te hebben ingediend op de datum van de eerste verzending of neerlegging.

Een verzoekschrift dat niet, onvolledig of laattijdig is geregulariseerd, wordt geacht niet te zijn ingediend.”

3.

Tussenkomende partij wordt met een aangetekende brief van de griffie van 26 mei 2017 verzocht om haar verzoekschrift van 28 april 2017 te regulariseren:

“ ...

Uw verzoekschrift voldoet niet aan de volgende vormvereisten (artikel 17, §2, eerste lid Procedurebesluit):

- *het verzoekschrift bevat geen woonplaatskeuze in België overeenkomstig artikel 7, §1 Procedurebesluit*
- *een inventaris van de overtuigingsstukken die allemaal overeenkomstig die inventaris genummerd zijn, ontbreekt*

U heeft een vervaltermijn van acht dagen, die ingaat de dag na de betekening van deze brief, om uw verzoekschrift te regulariseren (artikel 17, §2, derde lid Procedurebesluit).

... ”

Vermeld dat het een regularisatie in 1617-RvVb-0613-A betreft en voeg vier afschriften toe.

... ”

Het wordt niet betwist dat verzoekende partij met de “*verdere regularisatie van een verzoekschrift tot nietigverklaring*” van 29 mei 2017 tijdig tegemoetkomt aan voormelde vraag van de griffie om woonplaatskeuze in België te doen en om een inventaris van de volgens deze inventaris genummerde overtuigingsstukken toe te voegen. Gezien de betreffende vormvereisten alsnog worden geregulariseerd, wordt het initiële verzoekschrift geacht te zijn ingediend op 28 april 2017.

4.

In zoverre verzoekende partij in de “*verdere regularisatie van een verzoekschrift tot nietigverklaring*” tevens haar belang en haar middelen (verder) ‘toelicht’, kan met deze uiteenzetting geen rekening worden gehouden bij de beoordeling van het belang en van de ontvankelijkheid en gegrondheid van de middelen. Artikel 17, §2 Procedurebesluit laat enkel toe om welomschreven vormvereisten te regulariseren, en voorziet niet in de mogelijkheid om het belang nader te concretiseren (zoals vereist door artikel 56, §1 Procedurebesluit) dan wel om de middelen nader uit te werken (zoals vereist door artikel 15 Procedurebesluit). De (beperkte) mogelijkheid tot regularisatie van een verzoekschrift kan enkel betrekking hebben op het rechtzetten van het door de griffie aangegeven (regulariseerbare) vormgebrek, en heeft niet tot doel om verzoekende partij toe te laten om haar initieel verzoekschrift aan te vullen of toe te lichten met bijkomende argumenten (die *in casu* overigens reeds onmiddellijk in het verzoekschrift konden worden aangevoerd).

De stelling van verzoekende partij dat de “*verdere regularisatie van een verzoekschrift tot nietigverklaring*” moet worden beschouwd als een nieuw (regelmatig) verzoekschrift doet *in casu* geen afbreuk aan voormelde vaststellingen. Ongeacht de discussie tussen partijen inzake de tijdigheid van dit ‘verzoekschrift’, kan dit in de gegeven omstandigheden hoe dan ook niet worden aanzien als een nieuw verzoekschrift (van 29 mei 2017), dat bestaat naast het initiële verzoekschrift (van 28 april 2017). Dit blijkt vooreerst duidelijk uit het opschrift van het betreffende document, dat niet wordt benoemd als een “*verzoekschrift tot vernietiging*” (zoals vereist overeenkomstig artikel 55 Procedurebesluit), maar wel als de “*verdere regularisatie van een verzoekschrift tot nietigverklaring*”. Dit blijkt tevens duidelijk uit de opmerking “*dat het verzoek tot nietigverklaring*

gekend is onder het nummer van de rol 1617-RVVB-0613-A", waarmee wordt tegemoetgekomen aan de vraag van de griffie in haar brief van 26 mei 2017 om in het kader van de regularisatie van het verzoekschrift te vermelden "dat het een regularisatie in 1617-RvVb-0613-A betreft". Verzoekende partij beoogde derhalve louter om haar initieel verzoekschrift te regulariseren. Indien zij binnen de beroepstermijn een nieuw verzoekschrift wenste in te dienen, diende zij dit duidelijk te vermelden, waarna er ook een nieuw rolnummer kon worden toegekend en er (opnieuw) rolrechten konden worden opgevraagd, terwijl hiervan *in casu* geen sprake is.

De exceptie van verwerende partij is gegrond. Er wordt hierna in het kader van de beoordeling van het belang van verzoekende partij en van de door haar aangevoerde 'middelen' dan ook enkel rekening gehouden met de uiteenzetting daaromtrent in het verzoekschrift.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij laat in haar verzoekschrift na om haar belang expliciet en aan de hand van een afzonderlijke titel te omschrijven.

In haar wederantwoordnota stelt zij daaromtrent nog het volgende:

" ...

Verweerster stelt dat het verzoekschrift niet aangeeft welk belang verzoeker heeft bij het bestrijden van de beslissing.

Verzoeker verwijst echter in het verzoekschrift tot nietigverklaring naar de notariële eigendomsakte en geeft derhalve aan eigenaar te zijn van het perceel en de chalet in kwestie waarvan opname in het vergunningenregister wordt gevraagd.

Als eigenaar heeft hij uiteraard belang bij een opname in het vergunningenregister en het bestrijden van de genomen beslissing.

" ...

2.

Verwerende partij betwist het belang van verzoekende partij:

" ...

Wat betreft de beoordeling van het belang van verzoekende partij ... kan ... enkel voortgegaan worden op het initiële verzoekschrift. Zonder discussie zal Uw Raad vaststellen dat het initiële verzoekschrift ... geen enkele uiteenzetting bevat inzake diens belang om een beroep bij Uw Raad in te dienen.

" ...

Bijkomend kan opgemerkt worden dat overeenkomstig artikel 56, §1, 1° van het Procedurebesluit het verzoekschrift eveneens een omschrijving van het belang van de verzoekende partij omvat. Aangezien het initiële verzoekschrift ... geen omschrijving van diens belang omvat ... dient het ... als onontvankelijk te worden beschouwd.

" ...

Beoordeling door de Raad

1.

Verwerende partij stelt in essentie dat verzoekende partij haar belang bij huidige procedure in haar verzoekschrift niet (afdoende) omschrijft.

2.

Artikel 4.8.11, §1, lid 1, 1° VCRO luidt (in de toepasselijke versie) als volgt:

“ ...

§ 1. De beroepen bij de Raad inzake ... registratiebeslissingen kunnen door de volgende personen worden ingesteld:

1° ... de persoon die beschikt over zakelijke of persoonlijke rechten ten aanzien van een constructie die het voorwerp uitmaakt van een registratiebeslissing, of die deze constructie feitelijk gebruikt

...”

Gelet op voormeld artikel volstaat het dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij beschikt over zakelijke of persoonlijke rechten ten aanzien van de constructie die het voorwerp uitmaakt van de bestreden registratiebeslissing dan wel dat zij deze constructie feitelijk gebruikt, opdat zij belang zou hebben om hiertegen een verzoek tot vernietiging in te stellen.

2.

Artikel 17 DBRC-decreet luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast voor de vormvereisten en ontvankelijkheid van de verzoekschriften en voor de rechtspleging voor de Vlaamse bestuursrechtscolleges, waaronder de regels betreffende:

1° de stukken die bij het verzoekschrift moeten worden gevoegd;

2° de registratie van het verzoekschrift en de voorwaarden waaronder het verzoekschrift kan worden geregulariseerd;

...”

De artikelen 15 en 56 Procedurebesluit luiden als volgt:

“ ...

Art. 15. Het verzoekschrift bevat, minstens de volgende gegevens:

1° de naam, de hoedanigheid, de woonplaats of de zetel van de verzoeker en de gekozen woonplaats;

...”

Art. 56.

§1. Met behoud van de toepassing van artikel 15 bevat het verzoekschrift:

1° een omschrijving van het belang van de verzoeker;

...”

Gelet op geciteerde bepalingen, dient verzoekende partij in haar verzoekschrift verplicht haar belang bij haar vordering te omschrijven.

3.

Uit de samenlezing van artikel 4.8.11, §1, lid 1, 1° VCRO en artikel 56, §1, 1° Procedurebesluit volgt dat verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift in beginsel redelijkerwijze aannemelijk dient te maken dat zij beschikt over zakelijke of persoonlijke rechten ten aanzien van het weekendverblijf dat het voorwerp uitmaakt van de bestreden registratiebeslissing, dan wel dat zij dit weekendverblijf feitelijk gebruikt. De vereiste van een belang bij het beroep mag daarbij niet overdreven formalistisch en restrictief worden beoordeeld. In die optiek kan er ter beoordeling van

het bestaan van een belang rekening worden gehouden met de gegevens uit het gehele verzoekschrift.

4.

Verwerende partij betwist op zich niet dat verzoekende partij, als eigenaar van een weekendverblijf waarvan zij tevergeefs de opname verzocht in het vergunningenregister als 'vergund geacht', in theorie belang heeft bij de vernietiging van de registratiebeslissing die verwerende partij in dit kader nam. Zij stelt enkel dat dit belang niet blijkt uit het inleidend verzoekschrift, dat overeenkomstig artikel 56, §1, 1° Procedurebesluit nochtans een omschrijving van het belang moet omvatten.

Ongeacht de vaststelling dat verwerende partij in het licht van de aanvraag onbetwistbaar kennis heeft van het feit dat verzoekende partij overeenkomstig artikel 4.8.11, §1, lid 1, 1° VCRO belang heeft bij huidige procedure, blijkt dit belang in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze eveneens uit het verzoekschrift. Hoewel daarin geen afzonderlijke titel is opgenomen met een uiteenzetting inzake het belang in hoofde van verzoekende partij, kan dit belang wel worden afgeleid uit de gegevens van het verzoekschrift. Verzoekende partij vermeldt daarin duidelijk het voorwerp van de registratiebeslissing (die als stuk wordt bijgebracht), en stelt onder meer dat "*de notariële akte van aankoop*" (die ook als stuk wordt bijgebracht) "*is gepasseerd in december 1976*", evenals dat "*er een P.V. van 1974 is op mijn naam terwijl de akte nog niet gepasseerd was (dec. 1976)*". Uit de samenlezing van deze gegevens kan redelijkerwijze worden afgeleid dat verzoekende partij eigenaar is van het betreffende weekendverblijf dat het voorwerp uitmaakt van de bestreden registratiebeslissing.

De exceptie wordt verworpen.

B. Schending van artikel 15, 4° Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij wijst in haar verzoekschrift op drie punten in de bestreden registratiebeslissing die "*niet kloppen*":

"Punt 1 De notariële akte van aankoop is gepasseerd in december 1976 dus voor inwerkingtreding gewestplan van 6 november 1977

Punt 2 Er is een P.V. van 1974 op mijn naam terwijl de akte nog niet gepasseerd was (dec. 1976)".

Punt 3 Ik heb vele getuigen die kunnen bevestigen dat er aan de stenen opbouw niets veranderd is."

In haar wederantwoordnota stelt zij daaromtrent nog het volgende:

"...

Verweester betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift tot nietigverklaring.

...

Verzoeker heeft ook inhoudelijk kritiek op de bestreden beslissing en geeft zijn bezwaar weer.

..."

2.

Verwerende partij betwist dat het verzoekschrift middelen bevat:

“ ...

Wat betreft de beoordeling van ... de uiteenzetting van de middelen kan ... enkel voortgegaan worden op het initiële verzoekschrift. ... zal Uw Raad ook vaststellen dat het verzoekschrift louter een opsomming bevat van 3 stellingen/opmerkingen die inhoudelijke kritiek leveren op de ... beslissing van 30 maart 2017, zonder op enige manier aan te geven op welke wijze de regelgeving hierdoor geschonden wordt.

Overeenkomstig artikel 15, 4° van het Procedurebesluit bevat een verzoekschrift de ingeroepen middelen. Een middel moet volgens Uw Raad bestaan uit een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of beginsel van behoorlijk bestuur en van de wijze waarop deze volgens de verzoekende partij wordt geschonden. Het inhoudelijk bekritisieren van een beslissing zonder een onregelmatigheid aan te voeren kan niet beschouwd worden als een ontvankelijk middel. Evenmin kan een middel waarin enkel een onregelmatigheid wordt aangevoerd zonder dat uiteengezet wordt op welke wijze de beslissing de regelgeving, voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur schendt, ontvankelijk worden bevonden. ...

Nergens in het initiële verzoekschrift wordt aangegeven welke regelgeving, en op welke wijze, zou zijn geschonden bij het nemen van de bestreden beslissing. De verzoekende partij beperkt zich tot 3 feitelijke vaststellingen en maakt wel duidelijk dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar komt niet verder dan een loutere opportuniteitskritiek.

Het verzoekschrift voldoet niet aan artikel 15, 4° van het Procedurebesluit dat stelt dat het verzoekschrift minstens een uiteenzetting van de feiten en de ingeroepen middelen dient te omvatten. Overeenkomstig de rechtspraak van Uw Raad dient het verzoekschrift dan ook als onontvankelijk te worden afgewezen.

...

Besluitend dient dan ook gesteld te worden dat het initiële verzoekschrift niet ontvankelijk is ... wegens gebrek aan uiteenzetting van de ingeroepen middelen.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Verwerende partij stelt in essentie dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen argumentatie ontwikkelt waaruit voldoende duidelijk blijkt op welke manier de bestreden beslissing welbepaalde normen schendt en om die reden moet worden vernietigd.

2.

Overeenkomstig hoger geciteerd artikel 15, 4° Procedurebesluit dient het verzoekschrift noodzakelijk “een uiteenzetting van de feiten en de ingeroepen middelen” te bevatten. Een middel bestaat uit een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop deze rechtsregel volgens verzoekende partij wordt geschonden.

3.

De discussie tussen partijen betreft de vraag in hoeverre het bestaande weekendverblijf van verzoekende partij kan genieten van het weerlegbaar vermoeden van vergunning, gezien dit volgens verzoekende partij in de huidige staat werd gebouwd voor de inwerkingtreding van het gewestplan. De relevante artikelen inzake het weerlegbaar vermoeden van vergunning betreffen artikel 4.2.14, §§2, 3 en 4 VCRO en artikel 5.1.3, §2 VCRO. Uit het verzoekschrift blijkt niet dat verzoekende partij deze artikelen, al dan niet samen met bepaalde beginselen van behoorlijk bestuur, aan de hand van de motieven van de bestreden beslissing concreet bij haar argumentatie betreft. Zij geeft daarin enkel een opsomming van drie feitelijkheden, zonder dat zij in functie van de legaliteitstoetsing door de Raad voldoende duidelijk uiteenzet in hoeverre daaruit blijkt dat de

bestreden beslissing onregelmatig is en moet worden vernietigd. Het opsommen van bepaalde feiten en/of het uiten van kritiek op welbepaalde overwegingen van een vergunningsbeslissing, zonder deze overwegingen concreet bij de argumentatie te betrekken en in dit kader de schending van een rechtsregel en van de wijze waarop aan te voeren, kan niet worden beschouwd als een ontvankelijk middel. Het komt niet aan de Raad toe om uit een (juridisch) niet-onderbouwd betoog af te leiden welke onregelmatigheden verzoekende partij wenst aan te voeren en zodoende zelf middelen te construeren, om deze ‘middelen’ vervolgens, op basis van de motieven van de bestreden beslissing, te beoordelen.

De exceptie is gegrond.

4.

Ongeacht de vaststelling dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen ontvankelijk middel aanvoert, wordt ten overvloede vastgesteld dat zij klaarblijkelijk niet (ernstig) betwist dat er *in casu* met betrekking tot haar weekendverblijf een proces-verbaal werd opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of het plaatsen ervan. De discussie in hoeverre dit proces-verbaal al dan niet lastens verzoekende partij werd opgesteld doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Op basis van de artikelen 4.2.14, §2 VCRO en 5.1.3, §2 VCRO kan *“het vergund karakter worden tegengesproken middels een proces-verbaal ... opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie”*, en *“geldt de vaststelling dat bij de overheid een geldig tegenbewijs bekend is, en de omschrijving van de aard daarvan, als motivering voor de weigering tot opname als vergund geacht”*. Gezien verzoekende partij ‘op zich’ geen betwisting voert inzake het bestaan van een geldig tegenbewijs, waarnaar eveneens wordt verwezen in de bestreden beslissing als motief om de aanvraag te weigeren, toont zij alleszins niet aan dat de beoordeling door verwerende partij van de aanvraag overeenkomstig artikel 4.2.14, §2 VCRO foutief is.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot vernietiging wordt verworpen.
2. De kosten van het beroep, begroot op 200 euro uit hoofde van de rolrechten, worden ten laste gelegd van verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 november 2018 door de achtste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Pascal LOUAGE